

ע"פ 1612/05/16 - אבו ראס כמאל אבו ראס כמאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 1612-05-16 אבו ראס כמאל נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת חנה קיציס
מעוררים אבו ראס כמאל אבו ראס כמאל
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת טל אוסטפלד- נאוי, סגנית נשיאה) בתיק 2423-10-15 מיום 13.4.16.
2. המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע בניגוד להוראת סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, בניגוד לסעיף 2(א) ו-(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.
3. רישיון הנהיגה של המערער פקע בחודש 26.11.2004 בעקבות הליכי הוצל"פ המתנהלים כנגדו.
4. המערער הורשה לנהוג בשנת 1994 וצבר לחובתו 57 הרשעות קודמות בהן 11 עבירות חוזרות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, בין השנים 2004-2015.
5. בית משפט קמא גזר על המשיב עונשים של 8 חודשי מאסר והפעלת עונש מאסר מותנה לריצוי באופן חופף, פסילה מלקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, עונש פסילה על תנאי למשך 3 שנים ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון תקף.
6. המערער מלין על חומרת העונש. לדבריו, בית המשפט קמא החמיר עמו יתר על המידה וסטה מרמת הענישה הנוהגת. לטענתו הוא זקוק לסיוע ושיקום והיה על בית המשפט להזמין תסקיר שירות המבחן בעניינו ולשקול שיקולי שיקום. המערער מדגיש כי רישיונו פקע בשל חובותיו ויש לאפשר לו להסדיר חובות אלו, להתחשב בנסיבותיו האישיות ולנהוג עמו במידת הרחמים.
7. המשיבה טוענת כי גזר הדין מאוזן ושקול; המערער ממשיך לנהוג תוך שהוא מודע לעובדה שרישיונו פקע תוך זלזול מוחלט בבית המשפט. ב"כ המשיבה הפנה לדברי הנאשם בתיק 841-09-12 שם עתר המערער לרחמי בית המשפט, ביקש הזדמנות אחרונה ובהמשך חזר על אותה עבירה.
8. העונש שהושת על ידי בית משפט קמא, מצוי במתחם העונש ההולם, ולא מצאתי סיבה להתערב בו; העבירה

של נהיגה ללא רישיון תקף היא עבירה חמורה באשר היא פוגעות בביטחון ציבור המשתמשים בדרך ובנוסף מבטאות זלזול בחוק וברשויות האכיפה. חומרה יתרה נזקפת לחובתו של המערער כאשר זה שב וחוזר על עבירה זו ומתעלם מכל תמרורי האזהרה שהוצבו על ידי בתי המשפט השונים אשר דנו בעניינו.

9. בנסיבות אלו לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, אשר דחה את בקשת המערער להזמנת תסקיר שירות המבחן בעניינו. המערער לא הצביע בפני בית משפט קמא כמו גם בפני על נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

10. אין מקום להתערב במתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא ואין גם מקום להתערב בעונש המאסר שנגזר על המערער. תריסר פעמים חזר המערער על עבירה זו וגם עונש המאסר המותנה שנגזר עליו לא הרתיע אותו. בדיון שנערך במסגרת תיק 841-06-12 ביקש הנאשם את רחמי בית המשפט והדגיש כי העבירה לא תחזור על עצמה. הנאשם לא עמד בדיבורו ומאז ביצע פעמיים את אותה העבירה.

11. התנהגותו של המערער מבטאת זלזול בוטה בחוק, ברשויות האכיפה ובבית המשפט. אין כל הצדקה לגלות סלחנות עם מי שבחר לנגד דרך זו תוך שהוא מסכן את כלל ציבור המשתמשים בדרך.

12. נוכח התנהלותו זו של הנאשם אין מקום להעדיף את הפן השיקומי על פני הפן העונשי, ואדרבא בנסיבות שכאלו יתכן ורק מאסר בפועל ירתיע את הנאשם מלחזור על עבירות אלו לאחר שעונשים קודמים לא מילאו אחר יעודם.

13. המערער עותר להתחשב בנסיבותיו האישיות, ובכך שהוא מתגורר עם הוריו ומסייע להם באופן תדיר. בנוסף הביע חרטה והתחייב כי לא ישוב על התנהגותו זו. אין בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, כמו גם בכך שהוא מרצה לראשונה בחייו עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה, כדי להצדיק הקלה בדיון, זאת בהינתן הטעמים לחומרה כמפורט לעיל.

14. כידוע, ערכאת הערעור תמנע מלהתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית אלא אם יימצא, כי נפלה טעות מהותית בגזר הדין (ע"פ 8598/14 אלמליח נ' מדינת ישראל) במקרה שבפנינו העונש שהושת על המערער אינו חורג באופן מהותי מרמת הענישה הנהוגה במקרים דומים, נוכח עברו המכביד של המערער. בית משפט קמא איזן כיאות בגזר הדין בין השיקולים השונים, לנסיבותיו האישיות, כמו גם לעובדה שהמערער מרצה מאסר לראשונה בחייו. עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המערער בגזר הדין - עונש של 8 חודשי מאסר אינו חמור בנסיבות אלו.

15. סיכומי של דבר -הערעור נדחה .

16. על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 31.7.16 בשעה 09:00 בבית המאסר הדרים או בבית מאסר אחר כפי שיורה לו שב"ס, כשברשותו תעודה מזהה

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, בהעדר הצדדים.